

Nr 69.

Ankom till riksdagens kansli den 8 juni 1934 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet, m. m., ävensom i ämnet väckta motioner.

I en den 23 februari 1934 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 200, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan återgivna förslag till

dels förordning om särskild skatt å förmögenhet;

dels förordning om ändring i vissa delar av förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt den 28 september 1928 (nr 373);

dels ock förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Förslag

till

förordning om särskild skatt å förmögenhet.

Häriigenom förordnas som följer:

1 §.

Särskild skatt å förmögenhet skall enligt vad nedan stadgas för år 1934, på grundval av taxering nämnda år, erläggas till staten av fysisk person, därest hans enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, som gått till ända närmast före den 1 mars under taxeringsåret, överstigit 50,000 kronor. I den skattepliktiga förmögenheten inbegripes härvid även förmögenhet tillhörig den skattskyldiges hemmavarande omyndiga barn, därest ej jämlikt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt barnet skall taxeras därför.

Skattskyldighet, som nu sagts, åligger jämväl oskift dödsbo, utländsk juridisk person, som enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt betraktas som utländskt bolag, ävensom i 18 § a) nyssnämnda förordning omförmäld stiftelse.

2 §.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgå i förhållande till den på nedan angivet sätt bestämda beskattningsbara förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utgör, såvitt ej nedan annorlunda stadgas, ett belopp motsvarande den skattskyldiges och i förekommande fall hans omyndiga barns enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, varom i 1 § förmäles.

Därest för annan skattskyldig än i 18 § a) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt omförmäld stiftelse berörda skattepliktiga förmögenhet överstiger tjugufem gånger det för den skattskyldige för ifrågavarande beskattningsår enligt angivna förordning fastställda beskattningsbara beloppet, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande tjugufem gånger det beskattningsbara beloppet, dock minst åttio procent av den skattepliktiga förmögenheten. Fastställs ej för den skattskyldige något sådant beskattningsbart belopp, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande åttio procent av den skattepliktiga förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utföres i fulla hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal kronor, bortfaller.

3 §.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgöra:

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger 50,000 kronor men icke 150,000 kronor: en promille av den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 50,000 kronor;

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger

150,000 men icke 300,000 kr.:	100 kr. för	150,000 kr. och	2 $\frac{0}{100}$ av återstoden	
300,000 » »	500,000 » :	400 » »	300,000 » »	3 $\frac{0}{100}$ » »
500,000 » »	1,000,000 » :	1,000 » »	500,000 » »	4 $\frac{0}{100}$ » »
1,000,000 kr.	: 3,000 » »	1,000,000 » »	5 $\frac{0}{100}$ » »	» .

4 §.

För äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, bedömes skatteplikt enligt 1 § med hänsyn till båda makarnas sammanlagda förmögenhet. Den beskattningsbara förmögenheten beräknas för makarna gemensamt under hänsynstagande vid tillämpning av 2 § tredje stycket till det för makarna gemensamt fastställda beskattningsbara beloppet. Skatt beräknas efter den sålunda bestämda beskattningsbara förmögenheten samt fördelas å makarna efter deras skattepliktiga förmögenheter.

Rörande taxering av äkta makar skall i övrigt vad i 19 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt stadgas äga motsvarande tillämpning.

5 §.

1 mom. Den som eftertaxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall, om eftertaxeringen därtill föranleder, eftertaxeras jämväl till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning till behörigt belopp.

2 mom. Har skattskyldig i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering, lämnat oriktigt meddelande, eller har han, ehuru uppgiftspliktig, underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att han icke blivit taxerad till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning eller att han blivit för lågt taxerad till sådan skatt, utan att dock eftertaxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall äga rum, skall han eftertaxeras till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning att utgå med det belopp, som genom berörda förfarande undandragits statsverket. Beträffande dylik eftertaxering skall vad som är stadgat rörande eftertaxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt äga motsvarande tillämpning.

6 §.

Skattskyldig taxeras enligt denna förordning i den kommun, där han enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall taxeras till dylik skatt.

7 §.

Har på grund av bestämmelserna i 23 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt befrielse helt eller delvis medgivits från skattskyldighet till nämnda skatt, skall motsvarande befrielse åtnjutas jämväl i fråga om särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

8 §.

Där oskift dödsbo jämlikt 24 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt svarar för dylik skatt allenast med tillgångarna i boet eller delägare i skiftat dödsbo allenast för vad av skatten å hans lott belöper och allenast med sin lott i boet, skall motsvarande gälla i fråga om särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

9 §.

1 mom. Därest i anledning av överenskommelse eller beslut, varom förmäles i 29 eller 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, befrielse från skattskyldighet till nämnda skatt helt eller delvis skall åtnjutas, skall detta föranleda motsvarande befrielse från skattskyldighet enligt denna förordning.

I fall, varom i 29 § 2 mom. och 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt förmäles, må Konungen förklara, att särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall för skattskyldig fastställas till högre belopp än gällande bestämmelser eljest skulle föranleda, dock att skatten ej må komma att uppgå till större del, procentuellt beräknad, av den på grundval av överenskommelsen eller beslutet fastställda beskattningsbara förmögenheten, än skatten skulle utgjort av den beskattningsbara förmögenhet, som skulle hava fastställts, om hänsyn ej tagits till överenskommelsen eller beslutet.

2 mom. Vad i 32 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt stadgas om rätt för Konungen att till undvikande av eller lindring i dubbelbeskattning förordna om efterskänkande av inkomst- och förmögenhetsskatt skall äga motsvarande tillämpning beträffande särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

10 §.

1 mom. Taxeringsförordningens bestämmelser om taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse med avseende å taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, under iakttagande av vad nedan i denna paragraf finnes stadgat.

2 mom. För varje taxeringsdistrikt eller, om distrikt består av mer än en kommun, för varje kommun skall föras längd rörande taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning. Av taxeringsnämnd beslutad taxering till dylik skatt införes i längden med angivande av den skattskyldiges namn och beloppet av beskattningsbar förmögenhet. Rörande dylik längd skall vad i taxeringsförordningen i fråga om inkomstlängd finnes stadgat i tillämpliga delar lända till efterrättelse, dock att längd för taxering till särskild skatt å förmögenhet ej skall offentligen framläggas inom vederbörande kommun.

Har särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av taxeringsnämnd påförts person, som icke avgivit deklaration eller uppgift till ledning för taxeringen och som därtill icke anmanats, skall taxeringsnämndens ordförande ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten tillsända den skattskyldige underrättelse härom.

Av prövningsnämnd skall för taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning föras särskild ändringslängd. Dylik längd föres av den mellankommunala prövningsnämnden särskilt för varje län. Vid motsvarande tillämpning av föreskrifterna i 98, 99, 105 och 106 §§ taxeringsförordningen skall vad som hänför sig till ändringslängd avse ändringslängd rörande taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, dock att sistnämnda längd ej skall offentligen framläggas inom vederbörande kommun.

3 mom. Vad i 2 mom. finnes stadgat skall icke äga tillämpning beträff-

fande skattskyldig, som skall taxeras till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning i Stockholm. Vid taxering av dylik skattskyldig skall i inkomstlängden införas uppgift om den till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning beskattningsbara förmögenheten.

4 mom. Rätt att anföra besvär över taxering enligt denna förordning skall ej tillkomma kommun.

Rätt att anföra besvär enligt 123 § 2 mom. taxeringsförordningen skall tillkomma jämväl den som taxerats till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, ehuru han enligt 1 § ej är skyldig utgöra sådan skatt.

Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon påförd, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, som därav må föranledas.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 141 § 1 mom. samt 143 § 1 och 2 mom. taxeringsförordningen skall såsom inkomst- och förmögenhetsskatt räknas jämväl särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

11 §.

För tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter utfärdas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt den 28 september 1928 (nr 373).

Härigenom förordnas, att 13, 18 och 24 §§ förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt den 28 september 1928 skola, 18 § i nedan angiven del, erhålla följande ändrade lydelse, samt att i anvisningarna till nämnda förordning skall införas en anvisning till 13 § av nedan angivna lydelse:

13 §.

I fråga om skyldighet att erlagga skatt för förmögenhet likställas med ägare:

- a) den som innehar fast eller lös egendom med fideikommissrätt;
- b) innehavare av fastighet med stadgad åborätt; innehavare av så kallad ofri tomt i stad och den som eljest innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt; innehavare av skogsområde, som blivit av staten upplåtet till bergshanteringens understöd;
- c) efterlevande make, som under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, tillhörande den först avlidne makens kvarlåtenskap;
- d) annan, som under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillagts någon hans avkomling, adoptivbarn eller adoptivbarns avkomling;
- e) den som i enlighet med stiftelses ändamål att tillgodose viss familjs eller vissa familjers ekonomiska intressen under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillkommer stiftelsen;
- f) så ock eljest den som äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillkommer annan, därest sådant förhållande föreligger, att han finnes i avseende, varom nu är fråga, skäligen böra betraktas såsom förmögenhetens ägare.

Föreskrifterna i e) och f) här ovan må dock ej föranleda till att förmögenheten beräknas högre än till tjugufem gånger det belopp, som avkastningen av förmögenheten utgjort under nästföregående beskattningsår.

(Se vidare anvisningarna.)

18 §.

Inkomst- och förmögenhetsskatt utgår med viss i särskild ordning bestämd procent av ett för den skattskyldige fastställt *grundbelopp*, som uträknas enligt nedan angivna grunder.

a) För fysiska personer, oskifta dödsbon, svenska ekonomiska föreningar och utländska bolag ävensom för stiftelser, som enligt de för desamma gällande stadgar hava till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen, utgör grundbeloppet:

för den — — — tre procent av det beskattningsbara beloppet.

(Se vidare anvisningarna.)

24 §.

För inkomst- och förmögenhetsskatt, som påförts avliden person eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom, svare dödsboet ej med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftat, svare bodelägare icke för mera än vad av skatten å hans lott belöper och icke i något fall med mera, än hans lott i boet utgör.

Lag samma vare om inkomst- och förmögenhetsskatt, som på grund av eftertaxering påförts i stället för avliden person hans dödsbo.

Anvisningar

till 13 §.

Förhållande som avses i 13 § f) kan tänkas föreligga, då det är sannolikt att förmögenheten eller dess värde och rätten till avkastningen därav komma att i framtiden åter förenas hos den som har rätt till avkastningen eller denne närstående person. Den omständigheten, att äganderätten skilts från rätten till avkastningen, kan i dylikt fall vara att betrakta mera som en, exempelvis för att vinna lättnad i beskattning, tillämpad yttre form än som en anordning åsyftande att åstadkomma en verklig överflyttning av de förmåner, innehavet av förmögenheten kan anses medföra.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling; dock skall 13 § i sin nya lydelse jämte anvisningen till densamma tillämpas först i avseende å 1935 års taxering.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, att 84 § 2 mom., 86 och 90 §§ samt 123 § 2 mom. i taxeringsförordningen den 28 september 1928 skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

84 §.

2 mom. Varje år — — — honom åsätts.

Så snart — — — omförmälda taxeringsnämnd.

Har taxeringsnämnd i fråga om skattskyldighet för förmögenhet med ägare likställt den som åtnjuter avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillkommer stiftelse, skall, där stiftelsen skall taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av annan taxeringsnämnd, under rättelse om berörda taxeringsåtgärd ofördröjligen avlåtas till sist omförmälda taxeringsnämnd.

86 §.

För varje — — — i 77 § 2 mom.

De beslutade — — — skattskyldiges namn.

I inkomstlängden — — — beskattningsbar inkomst;
dels i avseende å statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,
 såvitt angår fysisk person och oskift dödsbo, taxerat belopp, beloppet av
 medgivna ortsavdrag och beskattningsbart belopp;

såvitt angår svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag, bolagets kapital, belopp, för vilket jämlikt 7 § g) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skatteplikt ej föreligger, beskattningsbart belopp, skatteprocent därå och skattens grundbelopp, samt,

såvitt angår annan juridisk person än oskift dödsbo, svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag, taxerat belopp och beskattningsbart belopp ävensom enligt vilken av de i 18 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt angivna punkter grundbeloppet för dylik skatt skall beräknas;

dels i avseende å kommunal progressivskatt — — — taxeringslängden införas.

Närmare föreskrifter — — — Kungl. Maj:t.

Taxeringslängderna underskrivas — — — och ledamöter.

90 §.

1 mom. Har taxeringsnämnden — — — till denne.

2 mom. Har självdeklaration — — — därtill anmanats.

3 mom. Skall i fråga om stiftelse grundbelopp för statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beräknas enligt 18 § a) förordningen om dylik skatt, åligger det taxeringsnämndens ordförande att ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten tillsända stiftelsen underrättelse därom.

4 mom. Underrättelse, som ovan i denna paragraf omförmäles, skall innefatta upplysning om vad den som icke åtnöjes med taxeringsnämndens beslut har att iakttaga vid anförande av besvär över beslutet.

123 §.

2 mom. Den som — — — hos kammarrätten.

Skall i fråga om stiftelse, för vilken uti stadgad ordning avlämnats behörig självdeklaration och för vilkens vidkommande ej sådan underlåtenhet förekommit, som enligt 39 § 1 mom. andra punkten föranleder förlust av talan, grundbelopp för statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beräknas enligt 18 § a) förordningen om dylik skatt, skall besvärsrätt, som nyss sagts, såvitt angår denna taxeringsåtgärd tillkomma stiftelsen för det fall att stiftelsen ej erhållit föreskriven underrättelse rörande taxeringsåtgärden före den 15 juni, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i något av länen, men före den 10 juli, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i

Stockholm, och före den 1 december, därest beslutet fattats av prövningsnämnd.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Beträffande vad föredragande departementschefen inför Kungl. Maj:t anfört till motivering för förslagen, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Till utskottets behandling har jämväl överlämnats en i anledning av propositionen väckt motion nr 319 i första kammaren av herr *Bismark*, i vilken hemställts, »att Kungl. Maj:ts förevarande proposition måtte avslås».

Till behandling i samband med föreliggande proposition har utskottet upptagit två till bevillningsutskottet hänvisade, inom motionstiden vid riksdagens början väckta likalydande motioner nr 230 i första kammaren av herr *Bismark* och nr 428 i andra kammaren av herr *Hillgård*, i vilka hemställts, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring i kungl. förordningen den 28 september 1928 om inkomst- och förmögenhetsbeskattning, att för fideikommissrätt värdet skall beräknas, såsom om den fideikommitterade egendomen tillfallit fideikommissinnehavaren med nyttjanderätt».

Tillika hava motionärerna hemställt, att bevillningsutskottet måtte utforma erforderlig författningsbestämmelse i ämnet.

Beträffande motiveringen för de av motionärerna framställda yrkandena får utskottet hänvisa till motionerna.

I årets statsverksproposition har bland inkomsterna för nästkommande budgetår upptagits särskild skatt å förmögenhet med ett belopp av 12 miljoner kronor. Vid anmälan inför Kungl. Maj:t av berörda ärende hänvisade chefen för finansdepartementet till ett inom nämnda departement utarbetat förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet. I samband med upprättandet av nämnda förslag utarbetades inom finansdepartementet förslaget till vissa med den särskilda förmögenhetsbeskattningen sammanhängande ändringar i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt och i taxeringsförordningen.

Enligt propositionen skall *särskild skatt å förmögenhet* erläggas av fysiska personer samt vissa juridiska personer. Beskattningen skall dock endast drabba förmögenhet, som överstiger 50,000 kronor. I den skatteplik-

tiga förmögenheten skall i anslutning till vad som i motsvarande hänseende gäller vid den nuvarande förmögenhetsbeskattningen, inbegripas även förmögenhet tillhörig den skattskyldigas hemmavarande omyndiga barn, därest ej jämlikt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt barnet skall taxeras därför. Då det till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet är lågt i förhållande till förmögenheten, skall i skattelindringssyfte vid beräkning av den beskattningsbara förmögenheten tillämpas viss reduktionsregel. Skatten skall uttagas efter en progressiv skala, enligt vilken skattesatsen stiger från 1 promille för den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 50,000 kronor men icke 150,000 kronor till 5 promille för den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 1,000,000 kronor.

I fråga om de *allmänna synpunkter*, som borde läggas å en förmögenhetsbeskattning har chefen för finansdepartementet anfört i huvudsak följande:

Rörande de skäl, som föranlett mig att föreslå att ifrågavarande belopp om 12 miljoner kronor uttages genom beskattning av ägare av förmögenhet, får jag hänvisa till vad jag därom i finansplanen anfört. Ur olika synpunkter har det sålunda icke synts lämpligt att uttaga beloppet genom ökning av utdebiteringsprocenten för den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten eller genom skärpning av den extra inkomst- och förmögenhetsskatten. Den ifrågasatta förmögenhetsbeskattningen kan såsom av förslaget närmare framgår knappast anses vara av mera betungande art, och jag saknar därför anledning att i detta sammanhang upptaga diskussionen om en mera betydande förmögenhetsbeskattnings inverkan på nationalförmögenheten liksom att uppehålla mig vid de betänkligheter i andra hänseenden, som i fråga om en högre årligen återkommande förmögenhetsskatt kunnat äga större betydelse.

Vid övervägande av lämpligaste formen att hos ägare av förmögenhet uttaga det avsedda beloppet har ansetts böra undersökas möjligheten av att lägga skatten icke på själva förmögenheten utan på förmögenhetens avkastning. Av utredningen framgår, att starka skäl tala emot att anlita den nu berörda utvägen. Framhållas må särskilt, att en allmän beskattning av förmögenhetsavkastningen icke låter sig anordna på grundval av de innevarande år avgivna deklarationerna.

Givetvis har jag även haft under omprövning, huruvida den ifrågavarande skärpningen av förmögenhetsbeskattningen kunde anordnas inom ramen för den nuvarande statliga inkomst- och förmögenhetsskatten. Förmögenhetsbeskattningen är i vårt land utformad som ett komplement till inkomstbeskattningen på det sätt, att till den enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten, d. v. s. den behållna inkomsten av olika förvärvskällor efter avräknande av s. k. allmänna avdrag, lägges en sextiondedel av förmögenheten. Sedan från det härigenom uppkomna taxerade beloppet skett s. k. ortsavdrag, erhålles det beskattningsbara beloppet, i förhållande vartill följande skatter beräknas, nämligen statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, extra inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunal progressivskatt och utjämningskatt. Huvudskälet till denna för Sverige säregna anordning av förmögenhetsbeskatt-

ningen är, enligt vad som framgår av förarbetena till 1910 års skatteförfattningar, att härigenom vinnes, att skatten å förmögenhet blir beroende ej allenast av förmögenhetens utan även av den taxerade årsinkomstens storlek. En och samma förmögenhet kan sålunda alltefter inkomstens storlek bliva underkastad en mycket olika belastning.

Den sammankoppling av förmögenhet och inkomst, som sålunda enligt nu gällande anordning av förmögenhetsbeskattningen äger rum, är betingad av den ifrågavarande beskattningens egenskap att utgöra ett varaktigt led i skattesystemet. Annorlunda ställer sig spørgsmålet om relationen mellan förmögenhet och inkomst när fråga är om en beskattning, som avser att täcka ett tillfälligt behov. Att göra en sådan beskattning i högre eller mindre grad beroende av en tillfällig osedvanligt hög eller låg inkomst för förmögenhetens ägare synes icke böra ifrågakomma. Av skäl som närmare utvecklas i den till grund för författningsförslagen liggande promemorian, bör likväl viss jämkning i beskattningen vidtagas i de fall där inkomsten måste anses låg i förhållande till förmögenheten, varjämte viss hänsyn bör tagas till omfattningen av försörjningsplikten. Till frågan om huru denna anknytning till inkomst och försörjningsplikt lämpligen bör anordnas återkommer jag i det följande.

Med hänsyn till vad sålunda anförts anser jag att den ifrågasatta skatten å förmögenhet ej lämpligen kan gestaltas annorlunda än som en från den övriga beskattningen fristående förmögenhetsskatt. Enligt vad som torde framgå av det redan nämnda ligger det icke något oegentligt i att skatt å förmögenhet tillfälligt kommer att uttagas efter två olika metoder. Tvärtom synes det riktiga vara att anordna den tillfälliga skatten efter en särskild, just för en sådan skatt lämpad metod. Det synes angeläget att betona, att anordnandet av en fristående skatt å förmögenhet — en i utlandet vanlig form för förmögenhetsbeskattning — icke innebär något avsteg från skatteförmågeprincipen. Av nämnda princip följer nämligen ej, att varje särskild skatteform skall taga hänsyn till alla de faktorer, som anses konstituera skatteförmåga, utan allenast, att skattesystemet som ett helt betraktat skall vara utformat efter de skattedragandes förmåga.

I fråga om *skattskyldighet* föreligger enligt förslaget den olikheten mellan skattskyldighet för förmögenhet enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt och skattskyldighet till särskild skatt å förmögenhet, att sistnämnda skatt i huvudsak ej avser inländska juridiska personer. S. k. familjestiftelser, sådana desamma definieras i förslaget till förordning om ändring i vissa delar av statsskatteförordningen, hava emellertid ansetts böra omfattas av den särskilda förmögenhetsskatten. I fråga om vad som skall förstås med skattepliktig förmögenhet har anknytning helt skett till motsvarande begrepp vid den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten.

I detta spørsmål har föredragande departementschefen anfört följande:

Enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall i fråga om skyldighet att erlägga skatt för förmögenhet den som innehar fast eller lös egendom med fideikommissrätt likställas med ägare, en bestämmelse, som, i vad den avser fideikommissrätt till fast egendom,

gällt sedan tillkomsten av nuvarande förmögenhetsbeskattning. Det synes icke påkallat att i anledning av en tillfällig skärpning av skatten å förmögenhet införa en annan regel för den ordinarie förmögenhetsbeskattningens del, även om man därigenom kunde ernå att för den tillfälliga beskattningens del skatten å fideikommiss mildrades. Jag anser det ej heller befogat, att helt undantaga fideikommissen från den särskilda förmögenhetsskatten, enär ju en fideikommissrätt kan representera en förmån av betydande ekonomiskt värde. Mera fog kunde finnas för att för den särskilda skattens vidkommande upptaga fideikommissrätt till ett lägre värde än det, vartill den enligt statsskatteförordningens regler skall uppskattas. En dylik för fideikommissinnehavaren förmånligare beräkningsgrund infördes föregående år vid arvsbeskattningen genom regeln att vid nämnda beskattning fideikommissrätt skall betraktas såsom nyttjanderätt. Tillräckliga skäl synas emellertid icke förefinnas för att vid den särskilda förmögenhetsbeskattningen avvika från den ståndpunkt, statsskatteförordningen intager rörande värdering av fideikommiss. En väsentlig olikhet rörande belastningens storlek föreligger ju mellan denna skatt och arvsskatten. Att beakta i förevarande avseende är bland annat den omständigheten, att skatteunderlaget för den särskilda förmögenhetsskatten avses skola undergå reducering för fall att inkomsten är låg, något som särskilt torde få betydelse i fråga om mindre räntabla jordbruk. Förbises må ej heller, att om man låte värdet av fideikommissrätt beräknas med motsvarande tillämpning av statsskatteförordningens regler rörande uppskattning av nyttjanderätts värde, rena tillfälligheter kunde komma att spela stor roll, enär i så fall fideikommissrättens värde skulle uppskattas till kapitaliserade värdet av avkastningen under beskattningsåret.

Enligt förslaget skall *till grund för beräkning av den särskilda skatten å förmögenhet* läggas den s. k. beskattningsbara förmögenheten. Den beskattningsbara förmögenheten motsvaras i regel av den skattepliktiga förmögenheten. Överstiger emellertid i fråga om annan skattskyldig än s. k. familjestiftelse den skattepliktiga förmögenheten tjugufem gånger det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet, utgör den beskattningsbara förmögenheten tjugufem gånger det beskattningsbara beloppet, dock minst åttio procent av den skattepliktiga förmögenheten. Fastställes ej för den skattskyldige något sådant beskattningsbart belopp, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande åttio procent av den skattepliktiga förmögenheten. Skatten utgår i förhållande till den beskattningsbara förmögenheten efter en progressiv skala, anordnad som skiktsskala. Skalan hänför sig till beskattningsbar förmögenhet överstigande 50,000 kronor.

I denna fråga har departementschefen anfört följande:

Med hänsyn till det starka inflytande, som inkomsten utövar enligt gällande metod för förmögenhetens beskattning, synes det, såsom jag förut utvecklat, ej vara lämpligt att ifrågavarande skatt uttages efter nämnda metod. Såsom jag tillika framhållit bör likväl skatten ej göras helt oberoende av inkomsten, utan bör vid en i förhållande till förmögenheten låg inkomst jämkning i skattebelastningen vidtagas. Jämknings torde

böra inträda vid en jämförelsevis högre inkomst beträffande smärre förmögenheter än i fråga om större sådana. Förutom vid inkomsten synes även visst avseende böra fästas vid omfattningen av försörjningsplikten.

En jämförelsevis enkel metod att taga hänsyn till såväl inkomstens storlek som omfattningen av försörjningsplikten, samtidigt som större lättnad medges beträffande små förmögenheter än i fråga om större sådana, är att anknyta till det för statlig inkomst- och förmögenhetsskatt fastställda beskattningsbara beloppet. Att i det beskattningsbara beloppet ingår viss del av förmögenheten är icke något i förevarande avseende oegentligt; tvärtom är det just denna omständighet som medför att hänsyn automatiskt kommer att tagas till förmögenhetens storlek. Den i förevarande avseende i 2 § upptagna regeln innebär, att reducering inträder, då det beskattningsbara beloppet understiger 4 procent av förmögenheten. Vid mycket stora förmögenheter, i fråga om vilka Ortsavdragen hava relativt liten betydelse, svarar ett beskattningsbart belopp av 4 procent av förmögenheten mot en taxerad inkomst av cirka $2\frac{1}{3}$ procent av förmögenheten; reducering äger alltså icke rum, då den taxerade inkomsten överstiger den nu angivna. Vid mera måttliga förmögenheter inträder reduceringen vid en jämförelsevis högre taxerad inkomst. Är t. ex. förmögenheten 100,000 kronor och Ortsavdraget 1,920 kronor (man, hustru och 2 barn i Ortsgrupp III), börjar reduceringen vid en taxerad inkomst av cirka 5,200 kronor eller cirka 5.2 procent av förmögenheten. Anknöte man däremot till den taxerade inkomsten eller till det beskattningsbara beloppet minskat med förmögenhetsdelen, kunde man icke ernå ett automatiskt hänsynstagande till förmögenhetens storlek. Man vore i stället hänvisad till att använda olika reduktionsregler för förmögenheter av olika storlek, något som icke skulle medföra samma enkelhet i tillämpningen som den av mig föreslagna metoden.

Vid bedömande av reduktionsregelns verkan måste fasthållas, att siffran 80 procent icke hänför sig till minskningen av förmögenhetsskatten utan avser beräkningen av den beskattningsbara förmögenheten. Skatten kommer nämligen att minskas procentuellt mera än den beskattningsbara förmögenheten, dels på grund av skatteskalans progressivitet, dels med hänsyn till att skatt utgår blott å den del av den beskattningsbara förmögenheten som överstiger 50,000 kronor. I vissa fall, nämligen i fråga om förmögenheter närmast över 50,000 kronor, kan reduktionsregeln medföra full skattefrihet.

Enligt förslaget skall *taxeringen till den särskilda skatten å förmögenhet* ske i samma ordning som taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. Taxeringen till den nya förmögenhetsskatten skall alltså i första hand verkställas av taxeringsnämnderna. Förslaget upptar bestämelse om att i inkomstlängden skall vid taxeringen införas uppgift om den till särskild skatt å förmögenhet beskattningsbara förmögenheten.

I fråga om taxeringens anordnande har departementschefen anfört i huvudsak följande:

Då fastställandet av den beskattningsbara förmögenheten förutsätter genomgång av deklarationerna och bedömande av de i desamma förekommande förmögenhetssuppgifterna, måste nämnda fastställande ske genom taxering och kan ej ordnas såsom en debiteringsfråga. Det enklaste sy-

nes vara att låta denna taxering verkställas av taxeringsnämnderna under deras ordinarie sammanträdestid, vilket jämväl ur kostnadssynpunkt torde ställa sig fördelaktigast. Anmärkas kan, att i flertalet taxeringsdistrikt å landsbygden blott ett fåtal personer torde komma i fråga för taxering till särskild skatt å förmögenhet. Rörande Stockholm föreligger det särskilda förhållandet att, om taxeringen överlåtes till provningsnämnden, dubbla debetsedlar måste utfärdas, med därav följande ej obetydliga omgång vid uppbörden. Debetsedlarna i Stockholm utfärdas nämligen i regel på grundval av taxeringsnämndernas beslut.

Rörande det i det remitterade författningsutkastet föreslagna taxeringsförfarandet hava i av hörda myndigheter avgivna yttranden anförts betänkligheter därutinnan, att enligt nämnda förfarande förmögenheternas storlek komme att i vissa fall framgå av offentliga handlingar. Givet är att ett offentliggörande av förmögenhetssiffrorna ur vissa synpunkter synes mindre tilltalande, även om fråga är om ett begränsat antal skattskyldiga. Betydelsen av ett dylikt offentliggörande torde dock ej böra överdrivas. I jämförelse med de starka skäl som tala för att anordna den föreslagna förmögenhetsbeskattningen i den fristående skattens form, måste förevarande spörsmål tillerkännas underordnad vikt.

De i de avgivna yttrandena förekommande uttalandena hava emellertid föranlett mig att föreslå, att taxeringen till särskild skatt å förmögenhet icke skall införas i inkomstlängden utan i en särskild för dylik taxering avsedd längd, vilken icke såsom inkomstlängden skall offentlig framläggas i vederbörande kommun. Det förefinnes nämligen icke något egentligt behov att offentliggöra taxeringarna till den särskilda skatten genom längdernas offentliga framläggande i kommunen. Jämväl med hänsyn till det hårt belastade utrymmet i inkomstlängden — i det remitterade förslaget torde hava avsetts att angiva den beskattningsbara förmögenheten i anmärkningskolumnen — synes fördelaktigt att införa taxeringen i en särskild längd. På samma sätt synas av provningsnämnd vidtagna ändringar i taxeringen till ifrågavarande skatt böra införas i en särskild ändringslängd, vilken ej heller skall offentlig framläggas i kommunen. I den särskilda längden torde böra införas den skattskyldiges namn ävensom den beskattningsbara förmögenheten. Att låta taxeringsnämnden införa i stället för den beskattningsbara förmögenheten det uträknade skattebeloppet blir ej av större betydelse i fråga om sekretessens bevarande. Då de i den särskilda längden förekommande uppgifterna ej kunna betraktas såsom till ledning för taxering avlämnade uppgifter, torde tryckfrihetsförordningens bestämmelser icke lägga hinder i vägen för att de offentliggöras. Frågan i vad mån i deklarationerna förekommande uppgifter få införas i taxeringslängd behandlas naturligen icke på något som helst sätt av tryckfrihetsförordningen utan avgöres i taxeringsförfattningarna.

Förslagen till ändringar i *förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt* och i *taxeringsförordningen* hänföra sig i huvudsak till beskattningen av s. k. familjestiftelser och beskattningen av förmögenhet, varav annan än ägaren åtnjuter avkastningen.

S. k. familjestiftelser äro enligt gällande regler att i beskattningsavseende behandla som övriga stiftelser. Grundbeloppet för den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten utgör alltså 3 procent av det beskattnings-

bara beloppet, d. v. s. statsskatten är för ifrågavarande stiftelser proportionell. Liksom andra stiftelser åtnjuta de s. k. familjestiftelserna frihet från kommunal progressivskatt och utjämningskatt. Enligt de föreslagna ändringarna i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skulle emellertid nu berörda stiftelser bliva skyldiga att erlagga dylik skatt efter den för fysiska personer gällande progressiva skatteskalen ävensom kommunal progressivskatt och utjämningskatt. Omläggningen i beskattningen hänför sig enligt författningstexten till stiftelser, vilka enligt för desamma gällande stadgar hava till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen.

I fråga om beskattningen av förmögenhet, varav annan åtnjuter avkastningen, har i förslaget till ändringar i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt föreslagits viss komplettering av i berörda avseende gällande bestämmelser. Enligt detta förslag skall sålunda i 13 § nämnda förordning införas stadgande, att i fråga om skyldighet att erlagga skatt för förmögenhet med ägare likställas den som i enlighet med stiftelses ändamål att tillgodose viss familjs eller vissa familjers ekonomiska intressen under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillkommer stiftelsen. Tillika har föreslagits att, då så ej redan följer av bestämmelserna i övrigt i berörda författningsrum, med ägare skall likställas den som äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillkommer annan, därest sådant förhållande föreligger, att han finnes i avseende, varom nu är fråga, skäligen böra betraktas såsom förmögenhetens ägare. I en anvisning till 13 § har utvecklats den närmare innebörden av sistnämnda bestämmelse. I de nytillkomna fallen i 13 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt får enligt utkastet förmögenhet aldrig beräknas högre än till tjugufem gånger det belopp, som avkastningen av förmögenheten utgjort under nästföregående beskattningsår.

Bestämmelserna om skyldighet för familjestiftelse att erlagga statlig inkomst- och förmögenhetsskatt efter progressiv skala ävensom kommunal progressivskatt och utjämningskatt hava föreslagits skola träda i tillämpning redan vid 1934 års taxering. De ifrågasatta ändringarna rörande beskattning av förmögenhet, varav annan åtnjuter avkastningen, hava avsetts skola tillämpas först vid 1935 års taxering.

Beträffande verkningarna av den föreslagna särskilda förmögenhetsskatten hava på initiativ av utskottet vissa utredningar verkställts. Sålunda har efter hemställan av utskottet på uppdrag av Kungl. Maj:ts kammarrättsrådet Carl W. U. Kylenstierna verkställt undersökning i sådant hänseende beträffande vissa skattskyldiga i Östergötlands län på grundval av 1933 års deklARATIONER. Beträffande resultatet av denna undersökning hänvisas till *Bilaga I* vid detta betänkande. Inom utskottet har en sådan undersökning ägt rum i fråga om vissa skattskyldiga i Stockholms

stad samt i Södermanlands och Örebro län, grundad på 1934 års deklara-
tioner. Beträffande resultatet av denna undersökning, i vad avser skatt-
skyldiga i Stockholms stad, hänvisas till *Bilaga II* vid detta betänkande.

Vidare har inom utskottet utarbetats en jämförande uppställning, ut-
visande sammanlagda skattetrycket å olika beskattningsbara belopp *dels*
vid en förhöjning av skatteprocenten å grundbeloppet med 10 enheter till
175 procent, utjämningskattens grundbelopp beräknat enligt årets riks-
dags beslut till $\frac{2}{3}$ av kommunala progressivskattens grundbelopp och extra
inkomst- och förmögenhetsskatten förhöjd med 50 procent av den år 1933
utgående, *dels ock* de progressiva skatterna upptagna till de vid 1933 års
taxering utgående beloppen. I uppställningen hava påförda kommunal-
utskylder uppskattats till 10 procent av en beräknad beskattningsbar in-
komst, som med 1,000 kronor överstiger det till inkomst- och förmögenhets-
skatt taxerade beloppet. Nämda uppställning har såsom *Bilaga III* fo-
gats vid detta betänkande.

Utskottet.

Mot förslaget till särskild förmögenhetsskatt hava från i ärendet hörda
myndigheter framförts vissa betänkligheter. Av de på utskottets initia-
tiv verkställda undersökningarna torde framgå, att denna kritik icke sak-
nat fog. Såsom departementschefen uttalat är emellertid här fråga om
en beskattning av allenast tillfällig natur, betingad av det nuvarande
statsfinansiella läget. Med avseende härå och då andra mera lämpliga
utvägar att ernå balans i budgeten icke i nuvarande läge kunnat anvisas,
har utskottet ansett sig böra i princip biträda de med propositionen fram-
lagda förslagen.

Ehuru den föreslagna beskattningen endast torde komma att bliva av
tillfällig natur, har utskottet likväl ansett sig böra föreslå en ändring i
syfte att mildra verkningarna av densamma i de fall, där beskattningen
kan antagas medföra vissa svårigheter att anskaffa medel för skattens
erläggande samt i sådant hänseende föreslagit, att den s. k. reduktionsspär-
ren sänkes från 80 till 50 procent av förmögenhetens storlek. Härigenom
bör en icke obetydlig lättnad kunna vinnas för sådana skattskyldiga, ej
minst ett stort antal jordbrukare, vilka åtnjutit en i förhållande till för-
mögenhetens storlek låg inkomst. Ur statsfinansiell synpunkt torde ett
medgivande av denna lättnad icke innebära någon mera betydande upp-
offring.

I de likalydande motionerna I:230 och II:428 har hemställts om sådan
ändring i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, att vär-
det av fideikommissrätt skall beräknas såsom om den fideikommitterade
egendomen tillfallit innehavaren med nyttjanderätt. Ett bifall till detta
yrkande skulle, därest nu gällande bestämmelse i 10 § nämnda förordning
rörande beräkning av kapitalvärdet av vissa rättigheter bibehölles oföränd-
rad, innebära att fideikommissegendomens värde årligen komme att växla
med hänsyn till storleken av avkastningen under beskattningsåret och till
innehavarens ålder samt för sådana år, då ingen avkastning erhållits, icke

upptagas till något värde. Härtill kommer att enligt 13 § innehavaren i fråga om skyldighet att erlægga förmögenhetsskatt i åtskilliga andra fall likstälts med ägare och att ett bifall till motionerna sålunda skulle i viss mån innebära ett avsteg från en hävdvunnen princip. På grund härav och då det i motionerna berörda spörsmålet icke bör lösas fristående utan behandlas i ett större sammanhang, har utskottet icke ansett sig kunna tillstyrka bifall till dessa motioner.

Utskottet har likväl i samband härmed velat uttala, att de svårigheter, som kunna uppkomma för fideikommissinnehavare att erlægga den särskilda förmögenhetsskatten, även om reduktionsspärren sänkes på av utskottet föreslaget sätt, syntes förtjäna beaktande. Utskottet har därför velat framhålla önskvärdheten av, att Kungl. Maj:t ägnar denna fråga uppmärksamhet samt, i den mån skäl därtill föreligga, såvitt möjligt vidtar sådana anordningar, som för dessa innehavare underlätta skattens erläggande.

Då taxeringsnämndernas arbeten annorstädes än i Stockholms stad numera avslutats, torde taxeringen av den särskilda skatten böra anförtros prövningsnämnderna. Vidkommande Stockholms stad har av lämplighetsskäl arbetet där ansetts böra utföras av taxeringsnämnderna, vilkas arbete för denna taxering skall få fortgå till den 30 juni. Härav föranledda ändringar i 10 § förslaget till förordning om särskild förmögenhetsskatt hava utarbetats inom utskottet, i sammanhang varmed ett tillägg införts till slutbestämmelsen till förordningen om ändring i taxeringsförordningen. De av utskottet föreslagna ändringarna i sistnämnda paragraf innebära i huvudsak, att det förberedande arbetet för taxering till särskild förmögenhetsskatt i länen skall handhas under överinseende av landskamreraren. Deklarationer och andra uppgifter skola granskas å landskontoret, och i den mån taxeringsnämndens ordförande icke redan lämnat upplysning om vilka skattskyldiga, som taxerats för en förmögenhet av minst 50,000 kronor, bör ordföranden eller kronoombudet i taxeringsnämnden beredas tillfälle att granska upprättad förteckning å de skattskyldiga i och för komplettering av densamma. De skattskyldiga uppföras i en längd, som skall föreligga färdig senast den 1 september. Envar i längden uppförd skattskyldig skall erhålla underrättelse om förslaget i vad det angår honom. Härigenom beredas de skattskyldiga tillfälle att hos prövningsnämnden framställa de erinringar de kunna hava mot förslaget. Längden skall fogas såsom bilaga till prövningsnämndens protokoll och utgöra en del därav. Underrättelse rörande taxering om särskild förmögenhetsskatt skall endast tillställas sådan skattskyldig, vilkens självdeklaration icke blivit följd med avseende å förmögenheten.

Taxering i och för den särskilda förmögenhetsskatten torde komma att medföra vissa kostnader, som böra ersättas av anslaget för kostnader för årlig taxering.

Slutligen har en redaktionell ändring föreslagits i 1 § förordningen om särskild förmögenhetsskatt.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 200 icke kunnat oförändrad bifallas samt med avslag å motionen I: 319 av herr Bissmark ävensom de likalydande motionerna I: 230 av herr Bissmark och II: 428 av herr Hillgård, antaga

1) ovan införda förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet med de ändringar, att 1, 2, 10 och 11 §§ erhålla följande lydelse:

1 §.

Särskild skatt å förmögenhet skall enligt vad nedan stadgas för år 1934, på grundval av taxering nämnda år, erläggas till staten av fysisk person, därest hans enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, som gått till ända närmast före den 1 mars 1934, överstigit 50,000 kronor. I den skattepliktiga förmögenheten inbegripes härvid även förmögenhet tillhörig den skattskyldiges hemmavarande omyndiga barn, därest ej jämlikt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt barnet skall taxeras därför.

Skattskyldighet, som nu sagts, åligger jämväl oskift dödsbo, utländsk juridisk person, som enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt betraktas som utländskt bolag, ävensom i 18 § a) nyssnämnda förordning omförmäld stiftelse.

2 §.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgå i förhållande till den på nedan angivet sätt bestämda beskattningsbara förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utgör, såvitt ej nedan annorlunda stadgas, ett belopp motsvarande den skattskyldiges och i förekommande fall hans omyndiga barns enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, varom i 1 § förmäles.

Därest för annan skattskyldig än i 18 § a) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt omförmäld stiftelse berörda skattepliktiga förmögenhet överstiger tjugufem gånger det för den skattskyldige för ifrågavarande beskattningsår enligt angivna för-

ordning fastställda beskattningsbara beloppet, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande tjugufem gånger det beskattningsbara beloppet, dock minst femtio procent av den skattepliktiga förmögenheten. Fastställs ej för den skattskyldige något sådant beskattningsbart belopp, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande femtio procent av den skattepliktiga förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utföres i fulla hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal kronor, bortfaller.

10 §.

1 mom. Taxeringsförrordningens bestämmelser om taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse med avseende å taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, under iakttagande av vad nedan i denna paragraf finnes stadgat.

2 mom. Taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som skall taxeras till dylik skatt annorstädes än i Stockholm, verkställs, där fråga ej är om eftertaxering, av den prövningsnämnd, som har att handlägga den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Där taxeringen sålunda skall verkställas av prövningsnämnd, åligger det landskamreraren att med ledning av självdeklarationer och uppgifter, som må införskaffas från vederbörande ordförande i taxeringsnämnd eller kronoombud, såsom underlag för prövningsnämndens arbete låta upprätta en längd med förslag till taxering. Längden skall föreligga färdig senast den 1 september 1934. Genom landskamrerarens försorg skall ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten till en var i längden upptagen skattskyldig översändas uppgift om det i densamma intagna förslaget i vad det honom angår. Den skattskyldige äger därpå inom viss i uppgiften angiven tid, minst åtta dagar efter uppgiftens mottagande, till prövningsnämnden inkomma med erinringar beträffande förslaget.

Sedan prövningsnämnden därefter verkställt taxeringen, antecknas denna i nyssberörda längd, vilken fogas såsom bilaga till prövningsnämndens protokoll

och anses utgöra en del därav. Bestyrkt avskrift av dylik längd skall i den ordning Konungen föreskriver tillställas, såvitt angår av länsprövningsnämnd förd längd, dem som verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, samt, såvitt angår av den mellankommunala prövningsnämnden upprättad längd, länsstyrelsen i vederbörande län.

Underrättelse rörande taxering enligt detta mom. skall av vederbörande protokollförare tillställas den skattskyldige allenast där självdeklaration icke blivit följd.

Eftertaxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som i detta mom. avses, verkställs i förekommande fall i samma ordning som den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt; dock skall eftertaxering införas i längd för taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

3 mom. Vid taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning i Stockholm införas i inkomstlängden uppgift om den till dylik skatt beskattningsbara förmögenheten.

För taxering av skattskyldiga, som skola taxeras enligt denna förordning, må taxeringsnämndernas i Stockholm arbete år 1934 pågå till och med den 30 juni.

4 mom. Rätt att anföra besvär över taxering enligt denna förordning skall ej tillkomma kommun.

Rätt att anföra besvär enligt 123 § 2 mom. taxeringsförordningen skall tillkomma jämväl den som taxerats till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, ehuru han enligt 1 § ej är skyldig utgöra sådan skatt.

Besvär enligt 123 § taxeringsförordningen rörande taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som skall taxeras till dylik skatt annorstädes än i Stockholm, skola anföras, i det fall att den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt icke redan varit föremål för prövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, hos prövningsnämnd och i övriga fall hos kammarrätten.

Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon påförd, skall samtidigt vidtagas den änd-

ring i taxeringen till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, som därav må föranledas.

5 mom. Vid tillämpning av bestämmelserna i 141 § 1 mom. samt 143 § 1 och 2 mom. taxeringsförordningen skall såsom inkomst- och förmögenhetsskatt räknas jämväl särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

11 §.

Konungen äger utfärda för tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter samt fastställa formulär till längd, som avses i 10 § 2 mom.

2) ovan införda förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt den 28 september 1928 (nr 373); samt

3) ovan införda förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379) med den ändring, att slutbestämmelsen erhåller följande lydelse:

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling, men skall utom vad angår 123 § 2 mom. tillämpas först i avseende å 1935 års taxering.

Taxeringsåtgärd, som vid 1934 års taxering erfordras på grund av tillämpning av förordningen denna dag om ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, skall vidtagas av prövningsnämnd.

Stockholm den 8 juni 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg i Katrineholm, Carlsson i Gävle, Åström, Nilsson i Landeryd, Månsson, Lövgren i Boden*, Olsson i Golvvasta*, Björklund, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Sjödahl, Löfvander, Velande, Rosén, Hagström*, Anderson i Norrköping och Brännström.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation och Särskilt yttrande se sid. 32.

*Bilaga I.***P. M.**

Efter hemställan från 1934 års bevillningsutskott har Kungl. Maj:t åt mig uppdragit att verkställa undersökning rörande verkningarna av den av Kungl. Maj:t genom proposition nr 200 föreslagna särskilda skatten å förmögenhet beträffande skattskyldiga i Östergötlands län. Resultatet av den av mig på grund av berörda uppdrag verkställda undersökningen redovisas i bifogade tabell.

Utredningen avser nittio av Östergötlands läns landskommuner i länets skilda delar, en del av en större stad samt tvenne mindre städer i länet. För att undvika risken att offentliggöra siffror i sådan form, att deklara-tionshemligheten skulle kunna på någon punkt kränkas, har jag undvikit att redovisa landskommunernas och städernas namn. Undersökningen har verkställts på grund av de år 1933 avgivna självdeklARATIONER och övriga handlingar.

De flesta i tabellerna redovisade uppgifterna äro direkt hämtade ur deklARATIONERNA. Såsom »inkomst» upptages dock i dessa den till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten med tillägg av den kommunalskatt, som uträknats på grund av sagda taxering, en metod som ansetts försvarlig när det gällt att få fram den ungefärliga storleksordningen av den inkomst, med vilken de olika skatterna böra jämföras. Kommunalskatt och landstingsskatt hava uträknats med tillämpning av de utdebiteringssatser som faktiskt tillämpats i de olika kommunerna på grundval av 1933 års taxeringar, men hänsyn har ej kunnat tagas till att denna i verkligheten stundom minskas genom bidrag av skatteutjämningsmedel. I fråga om vägskatten har viss summarisk justering skett, enär skatten uträknats på grundval av de vid 1933 års riksdag antagna nya repartitions-talen.

Ett huvudsyfte med utredningen har varit att undersöka verkningarna av den s. k. spärregeln, enligt vilken den beskattningsbara förmögenheten skall upptagas till högst 25 gånger det beskattningsbara beloppet, men lägst 80 procent av den skattepliktiga förmögenheten. Utredningen visar, att denna regel utövar verkan för flertalet jordbrukare men har ringa betydelse för övriga skattskyldiga. Stickprov, som inom bevillningsutskottet företagits beträffande andra landsdelar, synas giva vid handen att dessa resultat kunna antagas vara representativa för riket i dess helhet.

I undersökningen redovisas förmögenheterna i följande storleksgrupper:

50,100—	100,000	= Gr. 1
100,100—	150,000	= Gr. 2
150,100—	300,000	= Gr. 3
300,100—	500,000	= Gr. 4
500,100—	1,000,000	= Gr. 5
1,000,100 och	högre	= Gr. 6.

Stockholm den 6 juni 1934.

Carl W. U. Kylenstierna.

Absoluta tal.

Förmögenhets- grupp	An- tal	Värde av jord- br.- fasth. o. jord- br.-in- vent.	Övriga till- gångar	Summa till- gångar	Skul- der	Be- hållen för- mögen- het	Summa nettoin- täkt av jord- bruks- fastighet	Inkomst (kalkylerad)											
		tusental kronor						kr.	antal										kr.
		0 kr.	100— 1,000 kr.	1,010— 2,000 kr.	2,010— 5,000 kr.	5,010— 10,000 kr.	10,010— 25,000 kr.	25,000 kr. och högre	50,010 kr.	Summa inkomst									
Landsbygd. <i>Jordbrukare.</i>																			
Gr. 1	326	24,633	5,999	30,632	8,508	22,124	603,684	14	33	108	155	14	2	—	—	—	—	747,500	
Gr. 2	78	9,634	3,015	12,649	3,298	9,351	165 839	5	2	4	47	14	6	—	—	—	—	345,200	
Gr. 3	69	13,020	6,617	19,637	5,782	13,855	172,745	8	1	1	18	30	11	—	—	—	—	454,330	
Gr. 4	14	4,205	3,462	7,667	2,262	5,405	72,236	1	—	—	—	4	9	—	—	—	—	150,290	
Gr. 5	11	5,868	3,783	9,651	1,536	8,115	52,227	—	—	—	1	—	6	4	—	—	—	239,010	
Gr. 6	3	2,985	1,819	4,804	226	4,578	29,025	—	—	—	—	—	2	—	1	—	—	117,540	
Summa	501	60,345	24,695	85,040	21,612	63,428	1,095,756	28	36	113	221	62	86	4	1	2,053,870			
<i>Övriga skatt- skyldiga</i>																			
Gr. 1	114	—	8,674	8,674	1,210	7,464	—	1	2	14	56	34	7	—	—	—	—	537,410	
Gr. 2	17	—	2,398	2,398	328	2,070	—	—	—	1	1	8	6	1	—	—	—	186,300	
Gr. 3	12	—	2,480	2,480	104	2,376	—	—	—	—	—	5	4	3	—	—	—	208,630	
Gr. 4	4	—	1,604	1,604	255	1,349	—	—	—	—	—	—	3	1	—	—	—	73,300	
Gr. 5	4	—	3,567	3,567	1,029	2,538	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	—	297,550	
Gr. 6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Summa	151	—	18,723	18,723	2,926	15,797	—	1	2	15	57	47	20	5	4	1,303,190			
Städer. <i>Jordbrukare.</i>																			
Gr. 1	15	666	1,843	2,509	1,434	1,075	17,376	1	1	1	5	3	3	—	—	1	—	148,720	
Gr. 2	7	534	627	1,161	321	840	3,693	—	—	2	1	3	—	1	—	—	—	65,360	
Gr. 3	6	649	838	1,487	325	1,162	16,833	—	—	—	1	—	4	1	—	—	—	80,490	
Gr. 4	5	535	2,122	2,657	755	1,902	5,333	—	—	—	1	—	2	2	—	—	—	101,500	
Gr. 5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Gr. 6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Summa	38	2,884	5,430	7,814	2,885	4,979	43,235	1	1	3	8	6	9	4	1	396,070			
<i>Övriga skatt- skyldiga.</i>																			
Gr. 1	198	—	17,938	17,938	4,945	12,993	—	1	3	5	76	54	54	5	—	—	—	1,635,970	
Gr. 2	61	—	9,889	9,889	2,609	7,280	—	3	—	—	3	29	24	2	—	—	—	651,260	
Gr. 3	47	—	13,399	13,399	3,614	9,785	—	1	—	—	—	7	30	8	1	—	—	877,760	
Gr. 4	18	—	7,816	7,816	1,444	6,372	—	—	—	—	—	—	11	6	1	—	—	461,850	
Gr. 5	10	—	7,090	7,090	722	6,368	—	—	—	—	—	—	—	6	4	—	—	469,620	
Gr. 6	2	—	2,913	2,913	278	2,635	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	192,560	
Summa	336	—	59,045	59,045	13,612	45,433	—	5	3	5	79	90	119	27	8	4,289,020			

Absoluta tal.

Förmögen- hetsgrupp	Beskattningsbart belopp								Summa beskatt- ningsbart belopp kr.	25 × beskattningsbart belopp i % av förm.											
	0	10— 1,000	1,010— 2,000	2,010— 3,000	3,010— 10,000	10,010— 25,000	25,010— 50,000	50,010— 100,000 och högre		0	1—10	10—20	20—30	30—40	40—50	50—60	60—70	70—80	80—90	90—100	100 och högre
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.		a n t a l											
Landsbygd.																					
<i>Jordbrukare.</i>																					
Gr. 1.....	19	115	91	95	6	—	—	—	508,930	19	31	30	27	28	26	26	24	29	17	22	47
Gr. 2.....	—	8	6	45	13	6	—	—	320,740	—	3	5	2	4	7	12	3	7	8	6	21
Gr. 3.....	—	—	7	21	27	14	—	—	483,290	—	—	3	6	5	4	5	1	4	11	9	21
Gr. 4.....	—	—	—	1	2	11	—	—	186,360	—	—	—	—	2	—	—	3	2	1	1	5
Gr. 5.....	—	—	—	—	1	4	6	—	290,810	—	—	—	—	1	—	2	1	—	1	1	5
Gr. 6.....	—	—	—	—	—	—	2	1	166,990	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	1
Summa	19	123	104	162	49	35	8	1	1,957,120	19	34	38	35	40	37	45	34	42	38	39	100
<i>Övriga skatt- skyldiga.</i>																					
Gr. 1.....	2	11	22	45	28	6	—	—	436,310	2	1	3	3	3	6	6	3	8	14	3	62
Gr. 2.....	—	—	—	5	6	5	1	—	175,380	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	—	15
Gr. 3.....	—	—	—	—	5	5	2	—	201,510	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	10
Gr. 4.....	—	—	—	—	—	2	2	—	80,910	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
Gr. 5.....	—	—	—	—	—	—	1	3	305,600	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
Gr. 6.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	2	11	22	50	39	18	6	3	1,199,710	2	1	3	3	4	6	6	3	8	16	4	95
Städer.																					
<i>Jordbrukare.</i>																					
Gr. 1.....	1	2	2	4	3	2	—	1	122,180	1	—	1	—	1	—	1	1	1	—	—	9
Gr. 2.....	—	—	2	1	3	—	1	—	63,880	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	1	4
Gr. 3.....	—	—	—	1	—	5	—	—	75,630	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	5
Gr. 4.....	—	—	—	—	1	2	2	—	112,430	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	4
Gr. 5.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gr. 6.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	1	2	4	6	7	9	3	1	374,120	1	—	1	1	1	1	1	3	1	—	1	22
<i>Övriga skatt- skyldiga.</i>																					
Gr. 1.....	2	7	16	83	43	43	4	—	1,397,620	1	1	—	1	3	4	1	4	7	4	10	162
Gr. 2.....	—	3	—	4	27	25	2	—	601,240	—	—	3	—	—	—	—	—	1	—	2	55
Gr. 3.....	—	—	—	1	4	35	7	—	841,980	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	45
Gr. 4.....	—	—	—	—	—	9	8	1	425,650	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	17
Gr. 5.....	—	—	—	—	—	—	6	4	510,290	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10
Gr. 6.....	—	—	—	—	—	—	—	2	203,250	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
Summa	2	10	16	88	74	112	27	7	3,980,080	1	1	3	1	3	5	1	4	8	5	13	291

Absoluta tal.

Förmögenhetsgrupp	Antal skattskyldiga med förm.-skatt		Fria från särsk. förmögenhetsskatt på grund av reduktionsregeln	Summa uträknade skatter, kronor						
	hela antalet	därav med reduktion		Statlig inkomst- och förmögenhetsskatt	Extra inkomst- och förmögenhetsskatt	Särskild skatt å förmögenhet enl. prop.	Komm. progressivskatt o. utjämn.-skatt (² / ₃), grundbelopp	Vägsakatt (enl. 1933 års ändr.)	Allmän kommunalskatt, landstingsskatt m. m.	Summa
Landsbygd.										
<i>Jordbrukare.</i>										
Gr. 1	202	155	124	25,480	46	3,052	354	29,645	163,518	222,095
Gr. 2	78	57	—	16,049	356	4,214	1,131	12,438	73,336	107,524
Gr. 3	69	48	—	25,286	1,481	8,679	3,354	18,096	103,830	160,726
Gr. 4	14	9	—	9,648	1,122	5,743	1,928	7,587	40,340	66,368
Gr. 5	11	6	—	18,802	3,483	16,000	6,060	8,601	53,248	106,194
Gr. 6	3	2	—	13,472	3,392	13,059	5,957	4,811	25,795	66,486
Summa	377	277	124	108,737	9,880	50,747	18,784	81,178	460,067	729,398
<i>Övriga skattskyldiga.</i>										
Gr. 1	90	28	24	21,815	462	1,307	1,683	8,652	58,944	92,863
Gr. 2	17	2	—	9,725	997	1,175	1,896	2,762	21,273	37,828
Gr. 3	12	2	—	12,155	1,857	1,561	3,265	3,273	23,222	45,333
Gr. 4	4	—	—	4,807	732	1,522	1,294	1,436	9,437	19,228
Gr. 5	4	—	—	27,037	7,274	5,397	12,957	4,530	30,115	87,310
Gr. 6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	127	32	24	75,539	11,322	10,962	21,095	20,653	142,991	282,562
Städer.										
<i>Jordbrukare.</i>										
Gr. 1	13	4	2	7,692	1,216	317	2,168	—	18,535	29,928
Gr. 2	7	3	—	3,844	568	435	986	—	10,342	16,175
Gr. 3	6	1	—	4,093	423	780	686	—	9,877	15,859
Gr. 4	5	1	—	7,024	610	2,276	2,090	—	12,305	24,305
Gr. 5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gr. 6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	31	9	2	22,653	2,817	3,808	5,930	—	51,059	86,267
<i>Övriga skattskyldiga.</i>										
Gr. 1	176	14	22	72,129	5,539	3,268	11,124	—	170,078	262,138
Gr. 2	61	6	—	32,310	2,809	4,266	5,658	—	69,709	114,752
Gr. 3	47	2	—	49,222	7,876	7,168	13,888	—	94,605	172,759
Gr. 4	18	1	—	27,114	5,756	8,563	9,884	—	54,024	105,341
Gr. 5	10	—	—	40,719	8,419	15,625	17,025	—	48,913	130,701
Gr. 6	2	—	—	19,653	5,495	8,675	5,235	—	22,578	61,636
Summa	314	28	22	241,147	35,894	47,565	62,814	—	459,907	847,827

Medeltal.

Förmögen- hetsgrupp	Värde av jordbr- fastighet o. jord- bruksinventarier	Övriga till- gångar	Summa till- gångar	Skul- der	Be- hållen för- mögen- het	Summa in- komst (kalky- lerad), kr.	Summa netto- intäkt av Jordbr.- fastig- het, kr.	Uträknade skatter i medeltal, kronor							Summa
								Statlig ink.-o. för- mögenhetsskatt	Extra ink.-o. för- mögenhetsskatt	Särskild skatt å förmögenhet enligt prop.	(%) grundbelopp	Komm. progr.-skatt och utjämningskatt	Vägs-katt (enligt 1933 års ändr.)	Allmän kommu- nalskatt, lands- tingskatt m. m.	
tusental kronor															
Landsbygd.															
<i>Jordbrukare.</i>															
Gr. 1	75.6	18.4	94.0	26.1	67.9	2,293	1,850	78	—	9	1	91	502	681	
Gr. 2	123.5	38.7	162.2	42.3	119.9	4,426	2,126	206	5	54	14	159	940	1,378	
Gr. 3	188.7	95.9	284.6	83.8	200.8	6,584	2,504	366	21	126	49	262	1,505	2,329	
Gr. 4	300.4	247.2	547.6	161.6	386.0	10,735	5,160	689	80	410	138	542	2,881	4,740	
Gr. 5	533.5	343.9	877.4	139.6	737.8	21,728	4,748	1,709	317	1,454	551	782	4,841	9,654	
Gr. 6	995.0	606.3	1,601.8	75.3	1,526.0	39,180	9,675	4,490	1,131	4,353	1,986	1,604	8,598	22,162	
Summa	120.4	49.8	169.7	43.1	126.6	4,100	2,187	217	20	101	37	162	918	1,455	
<i>Övriga skatt- skyldiga.</i>															
Gr. 1	—	76.1	76.1	10.6	65.5	4,714	—	191	4	11	15	76	517	814	
Gr. 2	—	141.0	141.0	19.3	121.7	10,959	—	572	59	69	112	162	1,251	2,225	
Gr. 3	—	206.7	206.7	8.7	198.0	17,386	—	1,013	155	130	272	273	1,935	3,778	
Gr. 4	—	401.0	401.0	63.7	337.3	18,325	—	1,201	183	381	324	359	2,359	4,807	
Gr. 5	—	891.7	891.7	257.2	634.5	74,388	—	6,759	1,819	1,349	3,240	1,132	7,529	21,828	
Gr. 6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Summa	—	124.0	124.0	19.4	104.6	8,630	—	500	75	72	140	137	947	1,871	
Städer.															
<i>Jordbrukare.</i>															
Gr. 1	44.4	122.9	167.8	95.6	71.7	9,915	1,158	513	81	21	144	—	1,236	1,995	
Gr. 2	76.8	89.5	165.8	45.8	120.0	9,337	528	549	81	62	141	—	1,478	2,311	
Gr. 3	108.1	139.7	247.8	54.2	193.6	13,415	2,805	682	71	130	114	—	1,646	2,643	
Gr. 4	107.0	424.4	531.4	151.0	380.4	20,300	1,066	1,405	122	455	418	—	2,461	4,861	
Gr. 5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Gr. 6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Summa	72.2	164.6	236.8	85.9	150.9	12,002	1,310	687	85	115	180	—	1,547	2,614	
<i>Övriga skatt- skyldiga.</i>															
Gr. 1	—	90.6	90.6	25.0	65.6	8,262	—	364	28	16	56	—	860	1,324	
Gr. 2	—	162.1	162.1	42.8	119.3	10,676	—	530	46	70	93	—	1,142	1,881	
Gr. 3	—	285.1	285.1	76.9	208.2	18,676	—	1,047	168	153	295	—	2,013	3,676	
Gr. 4	—	434.2	434.2	80.2	354.0	25,658	—	1,506	320	476	549	—	3,001	5,852	
Gr. 5	—	709.0	709.0	72.2	636.8	46,962	—	4,072	842	1,563	1,702	—	4,891	13,070	
Gr. 6	—	1,456.5	1,456.5	139.0	1,317.5	96,280	—	9,826	2,748	4,337	2,618	—	11,289	30,818	
Summa	—	175.7	175.7	40.5	135.2	12,765	—	717	107	142	187	—	1,369	2,522	

Procentuella tal.

Förmögen- hetsgrupp	Värde av jordbr.- fastighet o. jordbr.- in- ventarier	Övriga till- gångar	Skul- der	Be- hållen förmö- genhet	Statlig ink.- o. förmö- gen- hets- skatt	Extra ink.- o. förmö- gen- hets- skatt	Sär- skild skatt å förmö- genhet enl. prop.	Komm. progr.- skatt o. utjäm- nings- skatt (2/3) grund- belopp	Väg- skatt (enl. 1933 års ändr.)	Allmän kommun- alskatt, lands- tingsskatt m. m.	Summa	Netto- intäkt av jordbr.- fastighet i % av inkomst (kalky- lerad)
	i % av summa tillgångar				i % av inkomst (kalkylerad)							
Landsbygd.												
<i>Jordbrukare.</i>												
Gr. 1	80.4	19.6	27.8	72.2	3.4	0.0	0.4	0.0	4.0	21.9	29.7	80.8
Gr. 2	76.2	23.8	26.1	73.9	4.6	0.1	1.2	0.3	3.6	21.3	31.1	48.0
Gr. 3	66.3	33.7	29.4	70.6	5.6	0.3	1.9	0.7	4.0	22.9	35.4	38.0
Gr. 4	54.8	45.2	29.5	70.5	6.4	0.8	3.8	1.3	5.1	26.8	44.2	48.1
Gr. 5	60.8	39.2	15.9	84.1	7.8	1.5	6.7	2.5	3.6	22.3	44.4	21.9
Gr. 6	62.1	37.9	4.7	95.3	11.5	2.9	11.1	5.1	4.1	21.9	56.6	24.7
Summa	71.0	29.0	25.4	74.6	5.8	0.5	2.5	0.9	3.9	22.4	35.5	58.4
<i>Övriga skatt- skyldiga.</i>												
Gr. 1	—	100.0	13.9	86.1	4.1	0.1	0.2	0.3	1.6	11.0	17.3	—
Gr. 2	—	100.0	13.7	86.3	5.2	0.5	0.6	1.1	1.5	11.4	20.3	—
Gr. 3	—	100.0	4.2	95.8	5.8	0.9	0.7	1.6	1.6	11.1	21.7	—
Gr. 4	—	100.0	15.9	84.1	6.5	1.0	2.1	1.3	1.9	12.9	26.2	—
Gr. 5	—	100.0	28.8	71.2	9.1	2.4	1.8	4.3	1.5	10.2	29.3	—
Gr. 6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	100.0	15.6	84.4	5.8	0.9	0.8	1.6	1.6	11.0	21.7	—
Städer.												
<i>Jordbrukare.</i>												
Gr. 1	26.5	73.5	57.2	42.8	5.2	0.8	0.2	1.5	—	12.4	20.1	11.7
Gr. 2	46.0	54.0	27.6	72.4	5.9	0.9	0.7	1.5	—	15.8	24.3	5.7
Gr. 3	43.6	56.4	21.9	78.1	5.1	0.5	0.9	0.9	—	12.3	19.7	20.9
Gr. 4	20.1	79.9	28.4	71.6	6.9	0.6	2.2	2.1	—	12.1	23.9	5.3
Gr. 5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gr. 6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	30.5	69.5	36.3	63.7	5.7	0.7	1.0	1.5	—	12.9	21.3	10.9
<i>Övriga skatt- skyldiga.</i>												
Gr. 1	—	100.0	27.6	72.4	4.4	0.3	0.2	0.7	—	10.4	16.0	—
Gr. 2	—	100.0	26.4	73.6	4.9	0.4	0.7	0.9	—	10.7	17.6	—
Gr. 3	—	100.0	27.0	73.0	5.6	0.9	0.8	1.6	—	10.8	19.7	—
Gr. 4	—	100.0	18.5	81.5	5.9	1.2	1.9	2.1	—	11.7	22.8	—
Gr. 5	—	100.0	10.2	89.8	8.7	1.8	3.3	3.6	—	10.4	27.8	—
Gr. 6	—	100.0	9.5	90.5	10.2	2.9	4.5	2.7	—	11.7	32.0	—
Summa	—	100.0	23.1	76.9	5.6	0.8	1.1	1.5	—	10.7	19.7	—

**Tabell utvisande verkningarna av den av Kungl. Maj:t föreslagna särskilda
Stockholm (utarbetad)**

Tabellen avser 1934 års taxering. Där den s. k.

Förmögenhetsbelopp om kr.	An- tal	Summa behållen förmögen- het	Summa beräknad inkomst (utan av- drag för kommun- alskatt)	Summa uträknade progressiva		
				Statlig ink. o. förm.- skatt, 165 %	Komm. progr.- skatt, grund- belopp	Ut- jämnings- skatt, grund- belopp

A b s o l u t a						
50,100— 100,000.....	15	1,161,000	284,400	15,262	2,403	1,592
100,100— 150,000....	8	972,000	181,500	10,977	2,016	1,338
150,100— 300,000.....	15	3,244,000	403,800	31,952	7,662	5,098
300,100— 500,000.....	8	2,692,000	440,400	37,673	10,744	7,158
500,100—1,000,000.....	7	4,995,000	463,300	45,571	13,251	8,828
1,000,100—2,000,000.....	8	9,785,000	1,654,900	221,042	68,238	45,484
2,000,100—3,000,000.....	6	14,840,000	1,134,200	144,635	47,335	31,554
3,000,100—5,000,000.....	4	17,200,000	1,153,600	184,640	58,125	38,746
5,000,100 och högre	4	37,723,000	1,849,600	364,191	100,196	66,796
Summa	75	92,612,000	7,565,700	1,055,943	309,970	206,594

M e d e l						
50,100— 100,000.....	15	77,400	18,960	1,017	160	106
100,100— 150,000.....	8	121,500	22,680	1,372	252	167
150,100— 300,000.....	15	216,300	26,920	2,130	511	340
300,100— 500,000.....	8	336,500	55,050	4,709	1,343	895
500,100—1,000,000.....	7	713,600	66,180	6,510	1,893	1,261
1,000,100—2,000,000.....	8	1,223,100	206,880	27,630	8,530	5,685
2,000,100—3,000,000.....	6	2,473,300	189,030	24,106	7,889	5,259
3,000,100—5,000,000.....	4	4,300,000	288,400	46,160	14,531	9,687
5,000,100 och högre	4	9,430,800	462,400	91,048	25,049	16,699
Summa	75	1,234,800	100,870	14,079	4,183	2,754

P r o (Procent av						
50,100— 100,000.....	15			5.4	0.8	0.6
100,100— 150,000.....	8			6.1	1.1	0.7
150,100— 300,000.....	15			7.9	1.9	1.3
300,100— 500,000.....	8			8.6	2.4	1.6
500,100—1,000,000.....	7			9.8	2.9	1.9
1,000,100—2,000,000.....	8			13.4	4.1	2.8
2,000,100—3,000,000.....	6			12.8	4.2	2.8
3,000,100—5,000,000.....	4			16.0	5.0	3.4
5,000,100 och högre	4			19.7	5.4	3.6
Summa	75			14.0	4.1	2.7

¹ Den s. k. reduktionsspärren inverkar beträffande en skattskyldig inom denna grupp.

Bilaga II.

skatten å förmögenhet m. fl. skatter beträffande ett antal skattskyldiga i inom bevillningsutskottet).

reduktionsspärren inverkar, har detta angivits i särskild not.

skatter 1934			Allmän komm.- skatt, beräknad efter 9 %	Summa skatter 1934	Summa skatter 1933	Skatte- ökning fr. 1933 till 1934	Den beräknade inkomstens fördelning i storleks- grupper om kr.					
Extra ink.- o. förm.- skatt	Särskild skatt å förm. enl. prop.	Summa					t. o. m. 10,000	10,010 - 40,000	40,010 - 100,000	100,000 - 200,000	200,010 - och högre	200,010
A n t a l												

t a l, k r o n o r

2,227	¹ 394	21,878	24,327	46,205	44,973	1,232	3	11	1	—	—
1,928	572	16,831	15,795	32,626	31,385	1,241	1	6	1	—	—
7,187	¹ 3,434	55,333	35,081	90,414	84,431	5,983	4	8	2	1	—
9,697	¹ 3,929	69,201	39,186	108,387	100,879	7,508	1	2	4	1	—
12,200	12,984	92,834	39,672	132,506	115,108	17,398	—	2	4	1	—
58,197	33,116	426,077	141,071	567,148	511,290	55,858	—	—	2	3	3
39,956	63,663	327,143	101,628	428,771	349,331	79,440	—	—	—	4	2
47,892	78,333	407,736	103,458	511,194	413,494	97,700	—	—	—	—	4
83,956	178,636	793,775	166,511	960,286	748,252	212,034	—	—	—	—	4
263,240	875,061	2,210,808	666,729	2,877,537	2,399,143	478,394	9	29	14	10	18

t a l, k r o n o r

149	26	1,458	1,622	3,080	2,998	82					
241	72	2,104	1,974	4,078	3,923	155					
479	229	3,689	2,339	6,028	5,629	399					
1,212	491	8,650	4,898	13,548	12,610	938					
1,743	1,855	13,262	5,667	18,929	16,444	2,485					
7,275	4,140	53,260	17,634	70,894	63,911	6,983					
6,660	10,610	54,524	16,938	71,462	58,222	13,240					
11,973	19,583	101,934	25,864	127,798	103,373	24,425					
20,989	44,659	198,444	41,628	240,072	187,063	53,009					
3,510	5,001	29,477	8,890	38,367	31,989	6,378					

c e n t u e l l a t a l

inkomsten)

0.8	0.1	7.7	8.5	16.2	15.8	0.4					
1.1	0.8	9.3	8.7	18.0	17.3	0.7					
1.8	0.8	13.7	8.7	22.4	20.9	1.5					
2.2	0.9	15.7	8.9	24.6	22.9	1.7					
2.6	2.8	20.0	8.6	28.6	24.8	3.8					
3.5	2.0	25.8	8.5	34.3	30.9	3.4					
3.5	5.6	28.9	8.9	37.8	30.8	7.0					
4.1	6.8	35.3	9.0	44.3	35.8	8.5					
4.5	9.7	42.9	9.0	51.9	40.5	11.4					
8.5	4.9	29.2	8.8	38.0	31.7	6.3					

Till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbart belopp		Alternativ I						
		Statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ¹	Kommunala progressivskattens grundbelopp	Utgjämningsskattens grundbelopp ²	Extra inkomst- och förmögenhetsskatt ³	Summa	Kommunalskatt 10 % ⁴	Summa skatter enl. alt. I
		Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1		2	3	4	5	6	7	8
1.	3,000	157	—	—	—	157	400	557
2.	4,000	210	5	3	—	218	500	718
3.	4,500	236	7	4	—	247	550	797
4.	5,000	262	10	6	—	278	600	878
5.	6,000	315	15	10	—	340	700	1,040
6.	8,000	420	25	16	15	476	900	1,376
7.	9,000	472	30	20	30	552	1,000	1,552
8.	10,000	525	40	26	45	636	1,100	1,736
9.	12,000	665	60	40	75	840	1,300	2,140
10.	15,000	875	90	60	142	1,167	1,600	2,767
11.	20,000	1,225	190	126	255	1,796	2,100	3,896
12.	25,000	1,662	290	193	405	2,550	2,600	5,150
13.	30,000	2,100	390	260	555	3,305	3,100	6,405
14.	40,000	2,975	640	426	930	4,971	4,100	9,071
15.	50,000	4,025	940	626	1,380	6,971	5,100	12,071
16.	60,000	5,075	1,240	826	1,830	8,971	6,100	15,071
17.	100,000	9,975	2,840	1,893	3,930	18,638	10,100	28,738
18.	150,000	16,975	5,340	3,560	6,930	32,805	15,100	47,905
19.	200,000	24,850	7,840	5,226	9,930	47,846	20,100	67,946
20.	250,000	33,600	10,340	6,893	12,930	63,763	25,100	88,863
21.	300,000	42,350	12,840	8,560	15,930	79,680	30,100	109,780
22.	400,000	61,600	17,840	11,893	21,930	113,263	40,100	153,363
23.	432,000	68,320	19,440	12,960	23,850	124,570	43,300	167,870
24.	500,000	82,600	22,500	15,000	27,930	148,030	50,100	198,130
25.	1,000,000	198,100	45,000	30,000	57,930	331,030	100,100	431,130

¹ Statlig ink.- och förm.-skatt beräknad att utgå med 175 % av grundbeloppet. — ² Ut-förm.-skatt beräknad = år 1933 + 50 % förhöjning. — ⁴ Kommunala utskylder hava be-komst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet. — ⁵ Statlig ink.- och förm.-skatt kom. progr.-skattens grundbelopp. — ⁷ Extra ink.- och förm.-skatt beräknad = år 1933.

Bilaga III.

Alternativ II							Ökning i skatten vid alternativ I i förhållande till alternativ II	
Statlig inkomst- och för- mogenhets- skatt ⁶	Kom- munala progres- sivskattens grund- belopp	Utjäm- nings- skattens grund- belopp ⁶	Extra ink.- och förm.- skatt ⁷	Summa	Kommu- nalskatt 10 % ⁴	Summa skatter enl. alt. II	i	i % av till ink.-skatt besk.-bart belopp
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	
9	10	11	12	13	14	15	16	17
148	—	—	—	148	400	548	9	0.3
198	5	1	—	204	500	704	14	0.4
222	7	2	—	231	550	781	16	0.4
247	10	3	—	260	600	860	18	0.4
297	15	5	—	317	700	1,017	23	0.4
396	25	8	10	439	900	1,339	37	0.5
445	30	10	20	505	1,000	1,505	47	0.5
495	40	13	30	578	1,100	1,678	58	0.6
627	60	20	50	757	1,300	2,057	83	0.7
825	90	30	95	1,040	1,600	2,640	127	0.8
1,155	190	63	170	1,578	2,100	3,678	218	1.1
1,567	290	96	270	2,223	2,600	4,823	327	1.3
1,980	390	130	370	2,870	3,100	5,970	435	1.5
2,805	640	213	620	4,278	4,100	8,378	693	1.7
3,795	940	313	920	5,968	5,100	11,068	1,003	2.0
4,785	1,240	413	1,220	7,658	6,100	13,758	1,313	2.2
9,405	2,840	946	2,620	15,811	10,100	25,911	2,827	2.8
16,005	5,340	1,780	4,620	27,745	15,100	42,845	5,060	3.4
23,430	7,840	2,613	6,620	40,503	20,100	60,603	7,343	3.7
31,680	10,340	3,446	8,620	54,086	25,100	79,186	9,677	3.9
39,930	12,840	4,280	10,620	67,670	30,100	97,770	12,010	4.0
58,080	17,840	5,946	14,620	96,486	40,100	136,586	16,777	4.2
64,416	19,440	6,480	15,900	106,236	43,300	149,536	18,334	4.2
77,880	22,500	7,500	18,620	126,500	50,100	176,600	21,530	4.3
186,780	45,000	15,000	38,620	285,400	100,100	385,500	45,630	4.6

jämningsskatt beräknad till $\frac{2}{3}$ av kom. progr.-skattens grundbelopp. — ⁸ Extra ink.- och räknats till 10 % av en beskattningsbar inkomst, som med 1,000 kr. överstiger det till inberäknad att utgå med 165 % av grundbeloppet. — ⁶ Utjämningsskatt beräknad till $\frac{1}{3}$ av

Reservation

av herrar *Carlsson* i Gävle och *Olsson* i Golvvasta, som ansett att första stycket av utskottets yttrande (sid. 16, som börjar med orden »Mot förslaget» och slutar med orden »framlagda förslagen») bort hava följande lydelse:

»Mot förslaget till särskild förmögenhetsskatt hava från i ärendet hörda myndigheter framförts starka betänkligheter. Av de på utskottets initiativ verkställda undersökningarna torde framgå, att denna kritik icke saknat fog. Därest fråga varit om införande av en för framtiden bestående beskattning, hade enligt utskottets mening den nu valda utvägen icke bort ifrågakomma. Såsom departementschefen uttalat är emellertid här fråga om en beskattning av allenast tillfällig natur, betingad av det nuvarande statsfinansiella läget. Med avseende härå och då andra mera lämpliga utvägar att ernå balans i budgeten icke kunnat anvisas, har utskottet icke velat motsätta sig att de med propositionen framlagda förslagen i princip antagas. Då emellertid ett fortsatt uttagande av särskild förmögenhetsskatt, i den omfattning och den form, beskattningen enligt propositionen skulle erhålla, uppenbarligen komme att i hög grad skärpa olägenheterna av en dylik beskattning, har utskottet ansett sig böra uttala att, därest det statsfinansiella läget nödvändiggör en skärpt beskattning av förmögenhet jämväl under kommande år, detta icke bör ske efter de nu föreslagna linjerna.»

Särskilt yttrande

av herrar *Nilsson* i Kristianstad, *Nilsson* i Landeryd, *Lithander*, *Velander*, *Hagström*, *Anderson* i Norrköping och *Brännström*, som anført:

»Såsom framgår av de reservationer, som av våra meningsfränder inom stats- och jordbruksutskotten fogats till utlåtandena från dessa utskott rörande ett flertal anslagsfrågor, har högern ansett, att det nuvarande konjunkturläget och gjorda erfarenheter rörande verkningarna av den nu förda arbetslöshetspolitiken motivera vida längre gående nedskärningar i de av regeringen begärda anslagen av lånemedel, än majoriteten i dessa utskott velat förorda. Därest de från högerhåll framställda

yrkandena bifallits, skulle i förhållande till regeringens förslag ha uppnått en besparing på över 66 miljoner kronor å ifrågavarande anslag, därav 33.4 miljoner kronor å de anslag till allmänna arbeten, som enligt regeringens förslag skola utgå av lånemedel med kort amorteringstid. I förhållande till av riksdagsmajoriteten beslutade eller föreslagna anslagssummor för samma ändamål innebära högerns yrkanden en besparing på något över 43 miljoner kronor.

De starka betänkligheter, som den oerhörda upplåningen för allmänna arbeten och för övriga åtgärder mot arbetslösheten måste framkalla, hade enligt vår mening bort föranleda riksdagen att vidtaga betydligt större nedskärningar i anslag, som skola utgå av lånemedel, än de hittills beslutade eller av statsutskottet förordade reduceringarna. Detta låter sig göra utan att berättigade sociala krav behöva åsidosättas. Ett allvarligt försök hade bort göras att återgå till de i svensk finanspolitik hittills följda grundsatser, som i fjol frånträdde. Så har emellertid icke skett och den budget, som riksdagen nu står i begrepp att fastställa, innebär alltså, att riksdagen även i år övervältrar på framtiden täckningen av mycket betydande belopp för ändamål, som enligt hittills vedertagna principer icke betraktats såsom kapitalökningsutgifter. Därest från högern framställda yrkanden bifallits, hade upplåningen kunnat högst betydligt reduceras och en motsvarande minskning i utgifterna för räntor och amortering hade medfört en välbehövlig lättnad i nuvarande ansträngda budgetläge.

Vid överläggning om vilka vägar, som skola anlitas för finansiering av den budget, som riksdagen nu går att fastställa, hava vi inom bevillningsutskottet framfört den uppfattningen, att en höjning av den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten är ur olika synpunkter att föredraga framför de av regeringen föreslagna nya förmögenhetsskatterna. En av dessa, stämpelavgiften för bouppteckningar, har utskottet avstyrkt. Beträffande den andra, den särskilda skatten å förmögenhet, har utskottet tillstyrkt bifall till Kungl. Maj:ts proposition med viss ändring i fråga om reduktionsregeln för de fall, då förmögenheten anses lämna ringa avkastning. Utskottet erkänner det befogade i den starka kritik, som de hörda myndigheterna anfört mot förslaget angående särskild skatt å förmögenhet, en kritik som på ett i vissa hänseenden ganska uppseendeväckande sätt bekräftats genom de utredningar, som verkställts på utskottets initiativ. Trots detta har utskottet 'i princip' anslutit sig till de i propositionen framlagda förslagen. Som skäl härför anför utskottet, dels att skatten endast är av tillfällig natur — ett uttalande som enligt vad tidigare erfarenhet givit vid handen icke behöver utesluta, att utskottets majoritet kan komma att ett eller flera följande år tillstyrka skattens fortsatta utgående — dels att andra och mera lämpliga utvägar att ernå balans i budgeten icke kunnat anvisas. Det senare påståendet utgör enligt vår mening icke något hållbart skäl, då andra utvägar att

åstadkomma balans i budgeten ha motionsvis samt under överläggningen inom utskottet anvisats. Innan vi övergå till att angiva, huru enligt vår mening de för budgetens finansiering erforderliga skattebeloppen borde uttagas, vilja vi med stöd av de på utskottets initiativ företagna utredningarna beröra verkningarna av den föreslagna särskilda förmögenhetsskatten och något närmare utveckla våra synpunkter på detta skatteförslag.

Först vilja vi emellertid erinra om, att i det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet och således även i det beskattningsbara beloppet ingår $\frac{1}{100}$ av den behållna förmögenheten, oberoende av om förmögenheten lämnat någon avkastning eller ej. Detta innebär, att cirka 1.66 procent av förmögenheten årligen ingår i det taxerade beloppet.

I det beskattningsbara beloppet ingår även förutom avkastningen av förmögenheten jämväl annan inkomst efter allmänna avdrag.

Nämnda beskattningsbara belopp ligger till grund för beräkningen icke blott av inkomst- och förmögenhetsskatten utan även av övriga progressiva skatter, nämligen den kommunala progressivskatten och utjämningskatten samt den extra inkomst- och förmögenhetsskatten. Detta innebär således, att redan enligt gällande bestämmelser förmögenhetsdelen bidrager till att höja progressionen för samtliga förenämnda skatter utan hänsyn till den avkastning, förmögenheten kan hava lämnat.

Genom en på detta sätt anordnad progressivbeskattning blir sålunda förmögenheten redan nu rätt hårt beskattad.

Den föreslagna särskilda förmögenhetsskatten är konstruerad såsom en fristående förmögenhetsskatt men på samma gång ställd i relation till det till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet.

Reduktionsregeln enligt förslaget har tillkommit i syfte att söka mildra den särskilda förmögenhetsskattens verkningar. Därvid har hänsyn ej tagits till förmögenhetens avkastningsförmåga utan till storleken av det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet, vari såsom förut nämnts ingår icke blott $\frac{1}{100}$ av förmögenheten utan även förutom inkomst av kapital jämväl inkomster av andra förvärvskällor utan hänsyn till om sistnämnda inkomster härflutit av förmögenheten eller av exempelvis inkomst av tjänst eller dylikt. Givet är, att en förmögenhetsskatt konstruerad på förslaget sätt måste verka i högsta grad orättvis och betungande för de skattskyldiga. Den av utskottet föreslagna modifikationen i Kungl. Maj:ts förslag medför ringa lättnad i förevarande hänseende.

Den genom utskottets försorg verkställda utredningen angående den särskilda förmögenhetsskatten utvisar följande:

Av den vid betänkandet fogade Bilaga I (sid. 25 i bet.) framgår, att för jordbrukarna kommer den särskilda förmögenhetsskatten att bliva högre än den extra inkomst- och förmögenhetsskatten. Härtill kommer, att för

jordbrukarna förstnämnda skatt överstiger summan av den kommunala progressivskatten och utjämningskatten. Vad nu anförts om de å Bilaga I angivna absoluta talen gäller även om de procentuella talen (sid. 27 i bet.)

Beträffande den i betänkandet redovisade Bilaga II (sid. 29 i bet.) utvisar nämnda bilaga i fråga om de absoluta talen, att för förmögenhetsbelopp över 2 miljoner kronor kommer den särskilda förmögenhetsskatten att överstiga den extra inkomst- och förmögenhetsskatten. Summan av den särskilda förmögenhetsskatten för de å denna bilaga angivna 75 fallen överstiger summan av den extra förmögenhetsskatten högst avsevärt. Vad angår förmögenheter över 5 miljoner kronor överstiger summan av den särskilda förmögenhetsskatten summan av allmän kommunalskatt.

Av Bilaga II framgår vidare, att skatteökningen i procent av inkomsten visserligen kan beträffande de mindre förmögenheterna verka relativt ringa men i fråga om de större förmögenheterna blir däremot nämnda procentuella ökning ganska betydande. Det förtjänar även anmärkas, att Bilaga II endast anger medeltalsprocenten. Inom de olika grupperna av beräknad inkomst verkar skatteökningen däremot synnerligen ojämnt vid jämförelse icke blott mellan skattskyldiga i stad och på landet utan även mellan sådana skattskyldiga inbördes.

Enligt den av utskottet verkställda utredningen i fråga om vissa skattskyldiga i Stockholms stad, därvid inkomst- och förmögenhetsskatten beräknats utgå med 165 procent av grundbeloppet, utjämningskatten beräknats till $\frac{2}{3}$ av den kommunala progressivskattens grundbelopp, den kommunala skatten till 9 procent av den beskattningsbara inkomsten samt övriga skatter lika med för år 1933, komma skatterna för år 1934 i procent av nedan angivna beräknade inkomstbelopp att variera sålunda:

Beräknad inkomst	Skatter i % av beräknad inkomst	Skatteökning från 1933 till 1934 i % av be- räknad inkomst
Kr.	%	%
204,000—730,000	30 —59	2.1—15.8
59,000—180,000	21.8—42	1.2— 9.2
26,000— 51,000	16.5—27.3	0.5—6.1
5,200— 24,000	13.3—29.8	0.2— 3.5

Då avkastningen av förmögenheten är relativt ringa i förhållande till förmögenhetens storlek, framgår av nämnda utredning, att den särskilda förmögenhetsskatten kan komma att uppgå till 10—14 procent av den beräknade verkliga inkomsten.

För inkomsttagare med beräknad verklig inkomst av 50,000—500,000 kronor men med en relativt liten förmögenhet i förhållande till inkomsten kan skatteökningen från 1933 till 1934 stanna vid endast 1.2—2.1 procent av den beräknade verkliga inkomsten.

Beträffande en inom utskottet verkställd utredning rörande vissa skattskyldiga större jordbrukare inom Södermanlands län, därvid inkomst-

och förmögenhetsskatten beräknats utgå med 165 procent av grundbeloppet, utjämningskatten beräknats till $\frac{2}{3}$ av den kommunala progressivskattens grundbelopp, kommunal- och landstingsskatt beräknats i enlighet med de för år 1934 fastställda skattesatserna, garantiskatten å fastighet medräknats samt den kommunala progressivskatten och extra förmögenhetsskatten beräknats lika med för år 1933, komma dessa skatter för år 1934 i procent av nedan angivna beräknade inkomstbelopp att variera sålunda:

Beräknad inkomst	Skatter i % av beräknad inkomst	Skatteökning från 1933 till 1934 i % av be- räknad inkomst
Kr.	%	%
49,000—255,000	36.7—54.3	10.2—16.8
26,000— 48,000	25.3—71.7	1.3—11.4
7,000— 21,000	13.2—77.9	0.5—19.1

Då avkastningen av förmögenheten är relativt ringa i förhållande till förmögenhetens storlek, utvisar denna utredning, att den särskilda förmögenhetsskatten kan komma att uppgå till 10—18.4 procent av den beräknade verkliga inkomsten.

Enligt en inom utskottet verkställd utredning rörande vissa skattskyldiga mindre jordbrukare inom Örebro län, därvid skatterna beräknats på samma sätt som i fråga om förenämnda större jordbrukare, komma dessa skatter för år 1934 i procent av nedan angivna beräknade inkomstbelopp att variera sålunda:

Beräknad inkomst	Skatter i % av beräknad inkomst	Skatteökning från 1933 till 1934 i % av be- räknad inkomst
Kr.	%	%
1,400—38,000	13.1—46.4	0.2—4.0

I dessa fall har den behållna förmögenheten i runt tal varierat mellan 52,000—223,000 kronor.

Vid jämförelse mellan skattskyldiga med förmögenhet i stad och på landet framgår av den inom utskottet verkställda utredningen, att för sådana skattskyldiga med ungefär lika stor förmögenhet, därvid för jordbrukaren ej medräknats garantiskatten, skulle för år 1934 skatterna i procent av beräknad verklig inkomst utgöra:

för jordbrukaren:	beräknad inkomst = 156,000 kr.;	skatter i % av beräknad inkomst = 40 %
» stadsbon:	» = 400,000 » ;	skatter i % av beräknad inkomst = 38.3 %
» jordbrukaren:	» = 26,000 » ;	skatter i % av beräknad inkomst = 40.9 %
» stadsbon:	» = 79,000 » ;	skatter i % av beräknad inkomst = 36.3 %

Till belysande av den orättvisa, som vidlåder den föreslagna särskilda förmögenhetsskatten förtjänar framhållas att, på sätt framgår av de ovan återgivna siffersammanställningarna rörande vissa skattskyldiga i Stockholms stad och inom Södermanlands län, skatterna i procent av beräknad inkomst för olika inkomstgrupper icke visa en jämnt avvägd stegring i relation till inkomsten utan att för en grupp med lägre inkomster procenttalet uppgår för vissa inkomster inom gruppen till högre tal än som gälla för grupper med högre inkomster och detta även med många procent. I all synnerhet kommer denna ojämnhet till synes beträffande de jordbrukare, som undersökningen i denna del omfattar.

Förutom de nu påtalade anmärkningarna mot den särskilda förmögenhetsskatten kunna följande erinringar göras mot densamma. Med den särskilda förmögenhetsskatten i dess nu föreslagna form är förbunden den risken, att förmögenheternas ungefärliga belopp kunna offentliggöras. Detta innebär ett betänkligt avsteg från principen om deklarationshemlighetens bevarande.

Tillfredsställande garantier hava vidare ej lämnats för att förmögenheter med ringa eller ingen avkastning ändock drabbas av den ifrågasvarande skatten. Detta betyder ett avsteg från principen om skatt efter förmåga.

Genom införande av en särskild förmögenhetsskatt komma fem olika progressiva skatter att utgå. Härigenom göres hela skattesystemet mera invecklat än vad som tidigare varit förhållandet.

Den särskilda förmögenhetsskatten kommer givetvis att medföra ökat arbete för taxeringsmyndigheterna och debiteringsförrättarna. Reduktionsregelns tillämpning, särskilt i fråga om äkta makar, torde medföra risk för felaktigheter, och i följd härav kan förväntas ökat antal besvär hos skattedomstolarna, vilkas arbetsbörda redan är betydande. Det nu anförda kan sålunda leda till ökade kostnader för statsverket.

Den verkställda utredningen har även givit vid handen, att jordbrukarna såväl de större som de mindre redan enligt nu gällande bestämmelser i regel äro hårdare beskattade än andra skattskyldiga. För jordbrukarna måste således varje skatteökning, även den allra minsta, komma att leda till en försämring i ekonomiskt avseende.

Med hänsyn till vad sålunda anförts ha vi icke kunnat tillstyrka bifall till det föreliggande skatteförslaget ens under den förutsättningen, att skatten skulle komma att utgå endast under ett år. Andra utvägar än kapitalkonfiskation, vartill det föreliggande förslaget i många fall kommer att leda, måste enligt vår mening väljas och den naturliga utvägen synes oss då vara att anlita den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten. Att, såsom från visst håll ifrågasatts, lägga ökningen av den direkta beskattningen på den år 1932 införda extra inkomst- och förmögenhetsskatten ha vi icke kunnat tillstyrka. Denna skatt förklarades år 1932 vara av rent tillfällig natur, men det oaktat föreslås nu, att intäkten av den-

samma skall avskiljas för amorteringen av den så kallade korttidsupplåningen, vilket innebär att sistnämnda skatt skulle fastläsas för minst sex år, sannolikt för längre tid. Skulle riksdagen besluta att uttaga än större belopp medelst denna skatteform, komme den att ännu fastare förankras i vårt skattesystem. Då vi anse, att införande av den extra inkomst- och förmögenhetsskatten försvårat strävandet efter önskvärd enhetlighet i vårt skattesystem, kunna vi redan av detta skäl icke tillstyrka, att denna skatteform utnyttjas för anskaffandet av de skattebelopp, som erfordras för budgetens balansering.

Enligt vår mening bör den ökning i den direkta beskattningen, som befinnes nödvändig för budgetens finansiering, uttagas genom höjning av den statliga inkomst- och förmögenhetsskattens procenttal. I denna skatt ha de svenska statsmakterna sökt skapa en enhetlig beskattningsform, vars skatteskala, enligt finansminister Thorssons uttalande, borde så avvägas, 'att den så vitt möjligt uttrycker de olika inkomsttagarnas relativa skattskyldighet och så att man kan uttaga ett ökat eller minskat skattebelopp genom en enkel procentuell höjning eller sänkning av skatten'. Medlet härför är det föränderliga s. k. procenttalet.

Den rörliga procentsatsen har utgjort:

År 1920	155 %	År 1927	160 %
» 1921	175 %	» 1928	150 %
» 1922	175 %	» 1929	145 %
» 1923	175 %	» 1930	145 %
» 1924	175 %	» 1931	145 %
» 1925	170 %	» 1932	145 %
» 1926	160 %	» 1933	165 %

En höjning av procenttalet för den ordinarie inkomst- och förmögen skatten med 5 enheter beräknas giva minst 3.7 miljoner kronor i ökad skatteintäkt. En höjning med 10 enheter till procenttalet 175 — detsamma som gällde under de statsfinansiella brydsamma åren 1921—1924 — skulle alltså medföra en ökning av inkomst- och förmögenhetsskattens belopp med minst 7.4 miljoner kronor. En ytterligare skärpning av den direkta beskattningen synes icke vara tillrädlig, och vi ha därför förordat, att vad som ytterligare erfordras för budgetens finansiering — varvid hänsyn tagits även till den brist, som uppstår om riksdagen enligt bevillningsutskottets hemställan avslår Kungl. Maj:ts förslag om stämpelavgift å bouppteckningar — måtte uttagas genom höjning av kaffetullen. Det belopp, som på denna väg behöver uttagas, torde kunna begränsas till 6 å 7 miljoner kronor, vilken summa kunde erhållas genom en höjning av kaffetullen med 15 öre per kilogram. Av skäl, som anförts i motionerna I: 114 och II: 252, torde en tullförhöjning med detta belopp icke behöva medföra en motsvarande höjning av detaljpriset på kaffe.

Genom de av oss föreslagna åtgärderna för budgetens finansiering skulle de extra bördor, som utgifterna för arbetslöshetens bekämpande medföra, icke läggas uteslutande på ett fåtals axlar, utan varje medborgare, som har att erlægga skatt till staten, skulle i mån av sin skattekraft få lämna något bidrag till denna gemensamma samhällsangelägenhet. Detta bidrag bleve för de mindre skattedragarna ringa, medan däremot de större inkomsttagarna finge vidkännas en väsentlig ökning. Men till skillnad från förslaget om särskild skatt å förmögenhet komme denna ökade beskattning att utgå efter inkomsten och således träffa den verkliga skattekraften, men däremot icke en förmögenhet, som i många fall icke lämnar någon avkastning. Icke minst med hänsyn till det nuvarande ekonomiska läget inom jordbruksnäringen, synes oss denna beskattningsform vara vida att föredraga framför den av Kungl. Maj:t föreslagna särskilda förmögenhetsskatten.»
